

Закон којим се стављају на снагу и уводе у живот Кривични Законик, Законик о судском кривичном поступку и Закон о извршивању казни лишења слободе, 1929.

Садржај

I Стављање на снагу

II Прелазна наређења

 За Кривични Законик

 За Законик о Судском Кривичном Поступку

 За Закон о извршивању казни лишења слободе

III Завршна наређења

343.1

(497.1)

49

7(1)

ИБ

ЗАКОН

ОД 16. ФЕБРУАРА 1929 - I ГОД.

123. Св.

ЗБИРКА ЗАКОНА
протумачених и објашњених судском
и административном праксом
Издаје ГОЈКО НИКЕТИЋ

Св. 123.

Уведено у нови инвентар бр. 2349
1 јануара 1942 год.
Београд.

ЗАКОН

ОД 16. ФЕБРУАРА, 1929 — 1 ГОД

КОЈИМ СЕ СТАВЉАЈУ НА СНАГУ И УВОДЕ
У ЖИВОТ КРИВИЧНИ ЗАКОНИК, ЗАКОНИК
О СУДСКОМ КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ И
ЗАКОН О ИЗВРШИВАЊУ КАЗНИ ЛИШЕЊА
СЛОБОДЕ.

БИБЛИОТЕКА
Министарства Правде
Бр. 4245

БЕОГРАД
ИЗДАВАЧКА КЊИЖАРНИЦА ГЕЦЕ КОНА
1, КНЕЗ МИХАИЛОВА УЛИЦА 1
1929

~~БИБЛИОТЕКА~~
~~Министарства Правде~~
~~Бр. 4245.~~

ЗАКОН

од 16. фебруара, 1929. — I. год.,

Којим се стављају на снагу и уводе у
 живот Кривични Законик, Законик о
 судском кривичном поступку и Закон
 о извршивању казни лишења слободе.

I. Стављање на снагу.

Чл. 1. — Кривични Законик за Краљевину Срба, Хрвата и Словенаца од 27. јануара, 1929. год. добија за целу државу обавезну снагу дана 1. јануара, 1930. године.

Чл. 2. — Законик о судском кривичном поступку за Краљевину Срба, Хрвата и Словенаца од 16. фебруара, 1929. год., добија обавезну снагу дана 1. јануара, 1930. год. за целу државу, изузевши подручја Србије и Црне Горе.

На подручјима Србије и Црне Горе овај Законик добија обавезну снагу, и то: на подручју Београдског Апелационог Суда дана 1. јануара, 1931. год., а на подручјима Скопљанског Апела-

Др. Г.
 38919

ционог Суда и Подгоричког Великог Суда дана 1. јануара, 1932. године.

Чл. 3. — Закон о извршивању казни лишења слободе од 16. фебруара, 1929. год., добија за целу државу обавезну снагу дана 1. јануара, 1930. год., изузевши прописе о условном отпусту (Глава друга, одсек други, бр. 4., §§ 27—33.), који добијају обавезну снагу од дана обнародовања овог Закона у Службеним Новинама.

II. Прелазна наређења.

1. За Кривични Законик.

Чл. 4. — Кад овај Кривични Законик добије обавезну снагу, престају важити сви општи кривични законици:

1. За Србију: Криминални (казнителни) Законик за Књажевство Србију од 28. марта, 1860. год.;

2. За Црну Гору: Кривични Законик за Краљевину Црну Гору од 23. фебруара, 1906. год.;

3. За Босну и Херцеговину: Казнени (Кривични) Закон о злочинствима и преступима од 26. јуна, 1879. год.;

4. За Хрватску и Славонију: Казнени Закон о злочинствима, преступима и прекршајима од 27. маја, 1852. год.;

5. За Далмацију и Словенију: Казнени Закон о злочинствима, преступима и прекршајима од 27. маја, 1852. год.;

6. За Војводину (Банат, Бачку и Барању) и Међумурје: V. зак. чланак из год. 1878. (казнени закон о злочинствима и преступима) и XL. зак. чланак из год. 1879. (закон о иступима).

Сви ти закони престају важити са свима њиховим изменама и допунама.

Чл. 5. — Ступањем на снагу овог Законика престају важити још и:

Укази од 25. фебруара 1919. г. Бр. 2092, и од 16. марта 1921. г. Бр. 12710, којима се проширују на цело подручје Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца одредбе главе IX. и X. Криминалног (казнителног) Законика за Краљевину Србију, као и одредбе уводних правила и части прве (§§ 1-82.) истога законика, у колико је у питању примена главе IX. и X., који су укази озакоњени Законом од 1922. год. Бр. 16744. (Службене Новине од 22. јануара 1924. год. Бр. 15-III) као и сви други закони, у колико садрже прописе о кривичним делима који су предмет овог Законика.

Чл. 6. — Остају и даље у важности:

1. Војни Казнени Законик Краљевине Србије од 31. јануара, 1901. год., проширен на цело подручје Краљевине

Срба Хрвата и Словенаца Уредбом од 19. августа 1919. год., Ф. А. О. Бр. 7968, озакоњеном чл. 127. Финансијског Закона за 1927-1928. годину;

2. Закон о штампи од 6. августа 1925. год. са изменама и допунама у Закону од 6. јануара, 1929. год., у колико није измењен овим Кривичним Законом;

3. Закон о заштити јавне безбедности и поретка у држави од 6. јануара, 1929. год.

Општи део овог Кривичног Законика изузетно од прописа његовог § 13., вреди и за поменуте законе, у колико се њима нарочито што друкчије не наређује.

Чл. 7. — Војни Казнени Законик мења се у овом:

1. У § 1. затвор мора бити дужи »од седам дана« место »од једног месеца«. Ово је обичан а не строги затвор.

2. У §§ 2., 3., 14., 15., 16., 20., 21., 22., 24., 29., 103. и 144. место Казненог Законика од 1860. год., има се разумети овај Кривични Законик.

3. У §§ 14. и 15. казна робије или заточења не може бити краћа »од једне године« место »две године«.

4. У § 16. затвор не може бити краћи »од седам дана« место »од тридесет дана«.

5. У § 144. од. 1. речи »десет« и »четрдесет« да се замене са »педесет« и »две стотине« а у од. 2. број »40« са бројем »200«.

6. У § 145. од. 1. и 2. да се речи »двадесет« замене »са две стотине«.

Измене §§ 144. и 145. ступиће на снагу одмах од дана обнародовања овог Закона.

Чл. 8. — У Закону о штампи казна затвора има се узети као затвор а не као строги затвор у смислу овог Кривичног Законика.

2. За Законик о судском кривичном поступку.

Чл. 9. — Кад овај Законик о судском кривичном поступку добије обавезну снагу, престају важити сви досадашњи општи закони о судском кривичном поступку: за Србију од 10. априла 1865. год.; за Црну Гору од 30. јануара 1910. год.; за Хрватску и Славонију од 17. маја 1875. год.; за Босну и Херцеговину од 30. јануара 1891. год.; за Словенију и Далмацију од 27. маја 1873. год.; за Војводину (Банат, Бачку и Барању) и Међумурје XXXIII законски чланак из године 1896., и то сви ти закони са њиховим изменама и допунама, као и сви други закони, који садрже прописе о поступку пред редовним кри-

вичним судовима у колико стоје у противности с овим Законом о судском кривичном поступку.

Чл. 10. — Остају и даље у важности:

1. Прописи о кривичном поступку по Закону о штампи од 6. августа 1925. год.;

2. Закон о Државном Суду за заштиту Државе од 8. јануара, 1929. год. Но за поступање по том закону вредиће од дана кад овај Законик о судском кривичном поступку добије обавезну снагу његови прописи, у колико није самим Законом о Државном Суду за заштиту Државе или Уредбом издатом на основу чл. 3. тог Закона што друкчије наређено.

Чл. 11. — Ако је пре дана, кад овај Законик о судском кривичном поступку добије обавезну снагу, кривична ствар пресуђена у првом степену, даљи ће се поступак провести по досадашњим законима.

Ако се одлуком вишег суда пресуда (решење) суда првог степена поништи и ствар упути на нови претрес, нови претрес ће се провести по прописима овог Законика о судском кривичном поступку.

Да ли је захтев за понављање кривичног поступка односно за гоњење због ногог откривеног или раније учи-

њеног кривичног дела (§§ 266., 284. и 286. К. П.) допуштен, цениће се, кад овај Законик о судском кривичном поступку добије обавезну снагу по његовим прописима само онда, ако досадашњи закон није за окривљеника повољнији.

Поновљени поступак провешће се по прописима овог Законика о судском кривичном поступку.

Чл. 12. — До уређења једног Касационог Суда за целу државу сматрају се садашња одељења Касационог Суда (§ 103. од 1. Закона о уређењу редовних судова за Краљевину Срба, Хрвата и Словенаца од 18. јануара, 1929. год.) као Касациони Суд у смислу овог Законика о судском кривичном поступку.

Исто се тако, док Закон о уређењу редовних судова за Краљевину Срба, Хрвата и Словенаца од 18. јануара, 1929. год., не добије обавезну снагу, сматрају: садашњи Бански Стол у Загребу и Виши Земаљски (Дежелни) Судови у Сплиту и Љубљани као Апелациони Судови, садашњи судбени столови у Хрватској и Славонији и земаљски (дежелни) судови у Далмацији и Словенији као окружни судови, а садашњи котарски судови (котарске судске испоставе) у Хрватској и Славонији, Далмацији и Босни и Херцеговини као и окрајна содишта у Словенији као срески судови

у смисли овога Законика у судском кривичном поступку.

Чл. 13. — До уређења једног Касационог Суда за целу државу решаваће сукобе о надлежности у смислу § 27 овога Законика о судском кривичном поступку као и сукобе о надлежности између судова разних правних подручја већа поменута у § 104. Закона о уређењу редовних судова за Краљевину Срба, Хрвата и Словенаца од 18. јануара, 1929 год., односно у чл. 2. Закона о укидању надлежности Касационог Суда у поступку војних судова и о решавању сукоба о надлежности између војних власти или војних судова и грађанских власти или грађанских судова од 6. фебруара, 1929 год.

Чл. 14. — За подручје Босне и Херцеговине решаваће, док се за ово подручје не установи Апелациони Суд, Врховни Суд у Сарајеву поред предмета, које овај Законик о судском кривичном поступку даје у надлежност Касационог Суда, још и предмете, које овај Законик даје у надлежност Апелационог Суда (§§ 12., 23., 26., 34. од 3., 108. од 5., 110. од 3., 129. од 3., 134., 213. од 2., 214. од 1., 231. од 3., 233., 323. од 2., 331. од 2., 333. од 5., 334., 367. од 2., 390 од 2., 396—411., 418. од 2. и 3., 430. од 2.

и 3., 432. од 2., 436. од 1., 447. од 1-3., 448., 450. од 2., 462. и 496.), изузевши решавање о приговорима против оптужнице (§§ 204. и сл.)

О приговорима против оптужнице решаваће окружни суд, који ће се при томе држати прописа §§ 205—210. овог Законика о судском кривичном поступку са изменом да ће се окружни суд, ако нађе да је надлежан други окружни суд, огласити ненадлежним и послати списе на решење надлежном окружном суду. Против одлуке окружног суда да нема места оптужби и да се кривично поступање обуставља (§ 208.), може државни тужилац, приватни тужилац и приватни учесник као тужилац поднети жалбу Врховном Суду. Врховни Суд држаће се при решењу ове жалбе прописа §§ 207., 209. и 210. овог Законика о судском кривичном поступку.

Врховни Суд кад поступа место Апелационог Суда доноси своје одлуке у већу од тројице судуја а у осталим случајевима у већу од петорице судија.

Чл. 15. — Док Законик о судском кривичном поступку не добије обавезну снагу за подручја Србије и Црне Горе, на овим подручјима за цео поступак о кривичним делима против млађих малолетника надлежан је првостепени односно окружни суд, и то нарочито судија за млађе малолетнике кога као судију поједница именује пред-

седник надлежног Апелационог Суда односно Врховног Суда из броја искусних судија дотичног првостепеног (окружног) суда.

Судија за млађе малолетнике судиће по слободном уверењу.

3. За Закон о извршивању казни лишења слободе.

Чл. 16. — Кад овај Закон о извршивању казни лишења слободе добије обавезну снагу престају важити сви законски и други прописи који су у противности с наређењима тога закона.

Чл. 17. — Што се тиче осуђеника који су осуђени по казним законима који су били на снази пре него што је добио обавезну снагу Кривични Законик од 27. јануара, 1929. год., под најтежом врстом казне имају се разумети робија односно тешка тамница, односно тамница.

Чл. 18. — Обнародовањем овог Закона о извршивању казни лишења слободе укида се при извршењу казни оков, где постоји, у колико није предвиђен као дисциплинска казна или као мера предохране.

Чл. 19. — Прописи овога Закона о извршивању казни лишења слободе примењаће се и на војна лица која буду по нарочитим прописима упућена у казнене заводе ради извршења казни лишења слободе које су изrekli војни судови.

Чл. 20. — За подизање и оправку казних завода, завода за васпитање и поправљање, завода за извршење мера безбедности и судских затвора оснива се централни фонд за казнене и сличне заводе под управом Министарства Правде.

У тај фонд ће улазити све новчане казне које изреку редовни кривични судови (§ 42. К. З. и § 7. К. П.), затим чисти приходи од рада казних завода и напослетку буџетске уштеде у расходима казних завода, завода за васпитање и поправљање, завода за извршење мера безбедности и судских затвора.

Кад се подигну најпотребнији заводи, из овог Фонда ће се давати и помоћ отпуштеним осуђеницима, нарочито малолетницима, за које се докаже да им је помоћ преко потребна ради чувања од даљег зла.

Чл. 21. — Док се не подигну нарочити казни заводи за женске, за малолетнике и повратнике, уредиће се на

рочита одељења за издвајање осуђеника да се онемогући сваки саобраћај међу њима.

Чл. 22. — Док се не подигну нови заводи према прописима овога Закона о извршивању казни лишења слободе, усамљивање осуђеника ноћу и за време одмора као и смештање у одељења за слободњаке вршиће се по могућству у колико то прилике допуштају.

У крајевима где се казне лишења слободе сада извршују у полицијским затворима, тај начин извршивања казне остаје на снази док се не уреди нарочити судски затвори.

Чл. 23. — Код казних завода код којих још не постоје Саветодавни Одбори како их предвиђа § 9. Закона о извршивању казни лишења слободе, установиће се такви одбори одмах по обнародовању овога Закона.

Чл. 24. — Лица, која се на дан кад овај Закон о извршивању казни лишења слободе добије обавезну снагу затекну на положајима управника (управница) казних завода или средишних судских затвора, могу и даље на тим положајима остати, и ако немају судијску квалификацију.

III. Завршна наређења.

Чл. 25. — Министар Правде се овлашћује да пропише све Уредбе и Правилнике, потребне за извршење Кривичног Законика, Законика о кривичном судском поступку и Закона о извршивању казни лишења слободе.

Чл. 26. — Овај Закон ступа у живот и добија обавезну снагу када се обнародује у Службеним Новинама.

„Службене Новине“ Бр. 47. — XXI од
26. фебруара, 1929. — I год.

Tr. br.
387/9

Садржај:

I. Стављање на снагу	— — —	3
II Прелазна наређења		
1. За Кривични Законик	—	4
2. За Законик о Судском		
Кривичном Поступку	— — — — —	7
3. За Закон о извршивању		
казни лишења слободе	— — — — —	12
III. Завршна наређења	— — —	15
